

Služby Boží v Benešově neděle 28.6.2020 (René Hudec)

Písně 441, 193, 199, Svítá 278, 219

Pozdravení

Introit

Žalm 34, 2-5

Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála O Hospodinu mluv s chloubou, moje duše ať to slyší pokorní a radují se. Velebte Hospodina se mnou, vyvyšujme spolu jeho jméno. Dotázal jsem se Hospodina a odpověděl mi, vysvobodil mne od všeho, čeho jsem se lekal.

1. píseň

441 Svatá doba, Páně den

Modlitba

Modlitba Pane Bože,

dnes je Tvůj den. Den, kdy si více než kdy jindy připomínáme Tvé evangelium, Tvé radostné poselství lásky k nám lidem. Prosíme, oprosti nás dnes od našich denních starostí. Naplň naše duše mírem a pokojem a radostí nad zvěstí evangelia. Otevři naše oči k vidění toho, co jsi pro nás přichystal, ale i k vidění problémů našich bratří a sester, abychom jim byli opravdovými bližními a dokázali tak naplnit Tvé přikázání lásky. Otevři naše uši ke slyšení Tvého slova, slova života, dej, ať toto radostné poselství neodmítáme, ale přijímáme v našich srdcích, dej Pane ať Tvé slovo dopadá na úrodnou půdu a vydá užitek mnohý. K tomu nám Pane, dopomáhej. Amen.

1.čtení

Jeremiáš 29, 11-13

Nebo já nejlépe znám myšlení, která myslím o vás, dí Hospodin, myšlení o pokoji a ne o trápení, abych učinil vašemu očekávání konec

přežádostivý. Když mne vzývati budete a půjdete a modliti se ke mně budete, tedy vyslyším vás. A hledající mne, naleznete, když mne hledati budete celým srdcem svým.

K Tobě, Hospodine, duše své pozdvihuji, Bože můj, v tobě naději skládám. Amen.

Píseň

193 Svěř celý život Pánu

2. čtení

Mt 6, 5-13

Když by ses modlil, nebývej jako pokrytci. Obyčej zajisté mají modlit se v synagogách a na nároží, aby byli vidini od lidí. Amen pravím vám, že mají odplatu svou. Ale ty, když by ses modlil, vejdi do pokojíka svého a zavři dveře a modli se Otci svému, který je skryt. A Otec tvůj, který vidí co je skryto, odplatí tobě zjevně. Při modlitbě pak nebudte marnomluvní jako pohané, domnívají se , že pro tu svou mnohomluvnost budou vyslyšeni. Nebuďte jako oni, neboť ví Otec váš, čeho je vám zapotřebí, dříve než byste vy ho prosili.

Nakloň ke mně , Hospodine, ucha svého, rychle vytrhni mne. Neboť skála má a hrad můj ty jsi. Amen.

Text kázání

Tato Ježíšova slova byla určena do úplně jiné doby. Jistě, těžko by dnes někdo volil modlitbu veřejnou někde na nároží, aby z toho měl nějaký zjevný užitek od lidí.

Ano, přežívá v nás ještě doba minulé, která modlení se nepřála. Kdo se veřejně před lidmi přiznal k Bohu a k Ježíši, musel počítat nejen s posměchem, ale i s řadou budoucích ústrků. Je tato doba už definitivně pryč? Opravdu těžko říci, avšak stále ještě těžko někdo bude vyhledávat veřejnou modlitbu před lidmi ke svému užitku.

Tehdy byla však doba jiná. Tehdy byli, alespoň formálně, zbožní všichni, není tedy divu, že se předháněli. v tom, kdo je zbožnější. Veřejná modlitba, třeba jen naoko, jim v tom měla pomoci.

Prostředí, v němž žil Ježíš, pokládalo modlitbu jednak za samozřejmost, jednak ale dokonce za povinnost. A snad právě tento fakt byl tím hlavním hnacím motorem pokrytectví či spíše herectví těch zbožných židů, kteří se modlili na veřejných prostranstvích. Židovská kultura neznala divadlo a přece Ježíš tyto farizeje přirovnává k hercům.

Proč to Ježíši tolik vadilo? Není přece na škodu strhnout svým příkladem ostatní k větší zbožnosti? Snad i tento cíl měli ti zbožní Židé na nárožích?

Ne, tady jde o něco více. Ti, kdo se modlili na očích ostatních, předváděli spíše herecký výkon než svou niterní spojitost s Bohem. Ale vztah k Bohu není a nemůže být žádným hereckým výkonem, ba naopak. Před Bohem neuhraješ nic.

Co je vlastně modlitba? Je to přesně opak jakéhokoli hereckého výkonu. Modlitba je důvěrný vztah jednotlivce k Bohu. O to větší a významnější, že v tomto vztahu s Bohem rozmlouváme, Bůh nás slyší a především - Bůh nám sám tento dialog nabízí.. Nám nehodným! A právě v tom je Boží velikost, velikost Boží lásky k nám. Bůh stojí o rozmluvu s námi, nejde mu o to jen nám něco přikazovat, ale žádá si nás jako svého partnera. Bůh nám slovy proroka Jeremiáše jak jsme četli v 1. čtení zaručuje, že jej najdeme, pokud jej budeme hledat celým srdcem. Ano, toto je důsledek toho, co stojí na počátku Bible: Bůh stvořil člověka k obrazu svému. K tomu, aby s ním mohl vstoupit do vzájemného vztahu. V modlitbě stojíme a musíme stát před Bohem zcela obnaženi, protože jakékoli pokrytectví, ať vnější třeba postojem ať vnitřní třeba sebeuspokojením je nejen zbytečné, ale dokonce přímo škodlivé. Není totiž co skrývat, Bůh nás zná zcela dokonale. Vidí až na dno našich nečistých duší. A přesto nás-miluje,

takové jací jsme. U Židů záleželo při modlitbě nemálo i na postoji, a farizejové jej dávali okatě najevo, aby každý viděl, že se modlí. Ale Ježíš tuto vnější formu nepokládá za důležitou. Máme vejít do svého pokojíku a tam, skryti, rozmlouvat s Bohem. Nikdo zvenčí nás přitom nevidí, nevidí, zda při modlitbě stojíme, sedíme či klečíme. Neříká to ani Ježíš, asi proto, že na vnější formě pranic nezáleží. Kdysi jsme při jednom rozhovoru v Soběhrdech diskutovali o tom, jaký máme při modlitbě mít postoj. Zjistili jsme, že názory na to nejsou zcela jednotné a to ani mezi námi evangelíky. My zde při modlitbě stojíme, ale najdou se mezi námi bratři a sestry, kteří se tak jen přizpůsobují ostatním, přestože jim by niterně více vyhovoval jiný postoj. V některých našich sborech se při modlitbě sedí, v jiných církvích se klečí, v řadě církvích je v postoji u modlitby společenství nejednotné. Zde máme odpověď Ježíšovu, totiž že na vnější formě modlitby pranic nezáleží.

Jde o niterní vztah k Bohu, tedy o mnohem více než o postoj či řečnický výkon. Ano, Bůh nestojí ani o herecké poty, ani o řečnické výkony. Bůh chce, abychom ho hledali, a to celým svým srdcem a bez ohledu na to, jaký postoj přitom zaujímáme. Boha také nepřesvědčíme mnoha slovy a dlouhými řečmi. Ba co více, Bůh je ani nepotřebuje. Bůh totiž zná naše potřeby, naše potíže ještě před naší modlitbou. Jediné co po nás Bůh žádá je vztah důvěry a lásky.

Asi namítnete: a co modlitba v kostele? Tam přece nejsem uzavřen ve svém pokojíku? Jistě, modlitba je záležitostí jednotlivce, ale též celého společenství. Vždyť i v modlitbě Páně je použito hned na začátku množného čísla " Otče náš." To nám připomíná, že i když se tuto modlitbu modlíme o samotě, jsme v ni spojeni s ostatními lidmi. Nemyslíme v této modlitbě sobecky jen na sebe, ale i na ostatní " chléb náš vezdejší dejž nám dnes." V této modlitbě je tedy přirozené sobectví člověka spoutáno - a zřejmě jen takovéto modlitbě je zaslíbeno vyslyšení.

Správně se umět modlit je velikou věcí, ale je to obtížné. Dokážeme ve svých modlitbách vše podřídít Bohu a nikoli svému sobectví? Můj bývalý šéf v práci jednou vypravoval, jak již coby student odpadl od víry. Odpadl proto, že jeho modlitby nebyly vyslyšeny, a tudíž usoudil, že buď Bůh neexistuje, anebo že mu k ničemu užitečný není. Ptáte se, jaké ty modlitby byly? Ty modlitby měly nahradit hodiny strávené nad studijními knihami a měly zaručit pohodlné a přitom úspěšné studium, ano, zotročit Boha ke své službě, ke službě vlastní pohodlnosti a lenosti. Nelze se divit, že Bůh takové modlitby nevyslyšel. Takové modlitby jsou totiž přesným opakem toho, co nám říká Ježíš.

Dokážeme to ale my v našich modlitbách? Myslíme v nich spíše na Boží věci, na ostatní bratry a sestry, anebo více sami na sebe?

Modlitba je hluboce osobní dění mezi Bohem a člověkem. Ale současně stojíme před Bohem společně s ostatními lidmi. Jak píše prorok Jeremiáš v našem prvním čtení: Boha nalezneme, když jej budeme hledati celým srdcem svým. ANO, O TOTO JDE a o nic jiného. Ne o postoj, ne o herectví, ne o mnohá strojená slova. NE. Bohu jde o jedno jediné, abychom ho hledali celým svým srdcem. A pak nám zaručuje, že jej nalezneme, že nás slyší.

A ještě jedna veliká radost zní z čteného oddílu. Bůh ví o našich starostech ještě předtím, než ho o něco prosíme. On ví, co potřebujeme. A ví to lépe než my, lépe než my ví, co je pro nás dobré, i když to někdy třeba hned nechápeme. Jen ten kdo opravdu z celého srdce miluje, dokáže mezi námi lidmi vytušit, co ten druhý potřebuje, po čem touží, čím mu lze pomoci. Jen kdo miluje, zná takto svého bližního. Bůh nás takto zná všechny. Jednoho každého z nás. Veliká je Boží láska k nám a radostné je to poselství. Ano, Bůh o nás ví, zná, co potřebujeme.

Zná Pán, co tě tíží, zná tvé prosby hlas, budeme za chvíli zpívat v písni 199. Ano, to je ta radostná jistota. Ale píseň pokračuje: víš-li pak kdo

kvílí, v žalu jak byl tvůj, jdi jdi v této chvíli a jej potěšuj. Ano, v modlitbě a nejen v ní jsme všichni před Bohem pospolu. V modlitbě hledáme Boha. A kdo hledá Boha, hledá i svého bližního. Dokážeme to-s pomocí Boží?

Amen.

Píseň 199 Slož, co srdce tísní

Modlitba

Bože náš, tolik toužíme po upřímném vztahu lásky k Tobě, ale cítíme, že i zde zklamáváme. I my upadáme do osidel pokrytectví, ano i my se děláme často před bratřími a sestrami zbožnější než doopravdy jsme. I my často upadáme do osidel mechanických zvyklostí, pozapomínáme, že to hlavní co po nás žádáš je, abychom hledali Tebe. A my tak často na Tebe zapomínáme a hledáme věci z tohoto pomíjivého světa.

Děkujeme Ti za dar modlitby, za to veliké pro nás tajemství, kterému ne zcela rozumíme, ale o němž víme jak veliká je to věc. Děkujeme Ti v pokoře za to, že jsi nás nehodné učinil svými partnery, že toužíš po rozhovoru a společenství s námi. Naplň nás svým duchem, ať se dokážeme modlit, tak jak nás to učil Tvůj syn náš Pán Ježíš Kristus. Dej ať odhodíme každou přetvářku a pokrytectví a obnažíme před tebou své nitro, vždyť ty přece víš, jací jsme mnohem lépe, nežli to víme my. Děkujeme ti, že Ti smíme předkládat své prosby a že smíme mít jistotu, že ty je slyšíš. Dej ať jsou to prosby hodné Tvých dětí, prosté sobectví a plné lásky k tobě i bližním. Amen.

Ohlášky

Píseň Svítá 278 Prosba

Přímluvná modlitba

Milostivý Bože,

ty sám plníš naše srdce láskou a radostí evangelia. Prosíme, dej tyto dary všem našim spolubližním, ať i oni poznají Tvé slovo a Tvé

milosrdenství. Slituj se i nad těmi, kdo nechápou anebo chápat nechtějí. Bud všude tam kde je bída tohoto světa, na které i my máme účast, ale ze které sami neumíme vybřednout. Jen Ty jsi naše spása. Pane, slituj se. Slituj se nad všemi, kdo trpí, jsou v nesnázích, v nemoci a zármutku. Posil je a potěš.

Myslíme na naše bratry a sestry, kteří pro nemoc a stáří nemohou již docházet do shromáždění. Prosíme, buď s nimi a požehnej jim.

Prosíme za náš sbor, za jednotu církve, za národ a naši zem. Slituj se nad námi nad všemi, když k tobě takto společně voláme slovy Tvého syna:

Otče náš kterýž jsi v nebesích posvěť se jméno tvé Přijď království tvé
 Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi Chléb náš vezdejší dej nám dnes
 a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům a
 neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého Neboť tvé je království i
 moc i sláva na věky Amen

Poslání

Fp 4, 4-7

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, raduje se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Požehnání

Sám Pán pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všechněmi vámi. Amen.

Píseň 219 Hory, doly stráně